

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Кюстендил, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Хр. Стамова

при участието на секретаря Л.а Евг. Н.
като разгледа докладваното от Евгения Хр. Стамова Търговско дело № 20211500900032 по описа за 2021 година

Производството е по искова молба, с вх.№3186/18.06.2021г., подадена от А.М. М. ЕГН ***** от с.Ваксево, ул.“К.“№23 чрез адв.С.К. Н.К., гр.София, бул.“М.“№12, ет.3 тел:*** срещу ЗАД“ДАЛЛ БОГГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1, ЕИК *** съдържаща искане за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 30 000 лева, представляваща застрахователно обезщетение, за претърпените от ищеца неимуществени вреди, вследствие на телесни увреждания – изразяващи се в счупване на латериалния малеол на лява глезенна става, настъпили в резултат на ПТП, станало на 07.01.2021г. около 16:10ч. в гр.Кюстендил, както и за заплащане на законната лихва върху тази сума, считано от 07.01.2021г. до окончателното изплащане. В исковата молба се съдържат твърдения за това, че на посочената дата, управлявайки лек автомобил „Фиат Панда“, се движела по ул.“М.“ в посока на женския мост, когато в района на кръстовището с ул.“6 -ти септември“, насрещно движещият се лек автомобил „Рено Еспейс“, с рег.№*** управляван от АН. Л. ИВ., внезапно предприел маневра завой на ляво, навлязъл в лентата за движение, при което настъпил удар между двата автомобила. Виновен за настъпване на ПТП според ищеца е водачът на лек автомобил „Рено Еспейс“ А.И., който с действията си нарушил правилата за движение по пътищата, като предприел маневра завой на ляво, без да пропусне насрещно движещия се лек автомобил, който е с предимство. В резултат на инцидента ищецът получил описаните травматични увреждания, във връзка с което била проведена обезболяваща терапия, бил поставен на строг постелен режим, без да има възможност да става, да ходи до тоалетна. Имал непрекъсната нужда от чужда помощ, продължава да изпитва болки и да приема медикаменти. Настъпилото ПТП и получените вследствие на него травматични

увреждания, оказали въздействие и върху психиката му, изживял силен стрес, и към момента продължава да изпитва страх от превозни средства.Търпял интензивни болки и страдания, болки, които и към момента не са отшумели.Ищцата сочи, че собственикът на лек автомобил „Рено Еспейс“ е сключил задължителна застраховка „гражданска отговорност“ с ответника, застрахователна полица №BG30/120003084906, валидна от 04.11.2020г. до 03.11.2021г.Въз основа на нея, според ищеца съществува задължение за ответника, да покрие изцяло деликтната отговорност на виновния,застрахован водач в пълен размер до размера на действително причинените му неимуществени вреди, но не повече от 10 000 000 (десет милиона лева), с оглед предвидената в чл.432, ал.1 КЗ възможност.

Ищецът е представил писмени доказателства: констативен протокол за ПТП, епикриза , претенция до ЗК“ Лев Инс“ АД и писмо – уведомление от ЗАД“Далл богг живот и здраве“ АД.В исковата молба се съдържа и искане за назначаване на съдебно – медицинска експертиза, като са поставени за изследване въпроси, насочени към изясняване на характера на претърпените увреждания, осъщественото лечение и интензитета на понесените болки и страдания.Поискано е назначаване и на съдебно – техническа експертиза, която да изследва въпроси във връзка с причините за настъпване на инцидента, както и да бъдат допуснати до разпит свидетели за установяване търпените неимуществени вреди, за задължаване на ответника да представи застрахователна полица по цитирания по- горе договор за задължителна застраховка „гражданска отговорност“.

Преписи от исковата молба и доказателствата са връчени на ответника на 20.07.2021г. В определения 1 – месечен срок по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба, регистриран с вх.№88:823.08.2021г., подаден от ЗАД „ДаллБогг:Живот и здраве“ АД, ЕИК ***, представлявано от изпълнителните директори Б. И. и Ж.К. чрез пълн. юрк.И.В. със служебен адрес: гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1.Ответникът оспорва претенцията като неоснователни и заявява искане за заплащане на деловодни разноски.При условията на евентуалност ответникът поддържа възражение за съпричиняване.Ответникът признава, наличието на валидно застрахователно правоотношение между ЗАД „ДаллБогг:Живот и здраве“АД и Л.Г.С., в качеството си на собственик на л.а“Рено“, модел „Еспейс“, с рег.№ *** по силата на застрахователна полица №BG/30/120003084906, със срок на валидност 04.11.2020г. до 03.11.2021г.Оспорва описания механизъм на ПТП, като твърди, че АН. Л. ИВ., в качеството на водач на л.а“Рено“, модел „Еспейс“, с рег.№ КН 0386 АТ не е нарушил обективизираните в ЗДвП и ППЗДвП императивни правила.Оспорва наличието на причинна връзка между претърпените от ищеца болки и страдания и настъпилото телесно увреждане, състоящо се от счупване на латералния малеол на лява глезенна става, т.е липсва причинно следствена връзка между тях.Прави възражение за прекомерност на претендираното обезщетение, като несъответстващо на реално претърпените от ищеца болки и страдания, както и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача М., изразяващо се в нарушение на изискванията на чл.137а ЗДвП за поставяне на обезопасителен колан.Твърди, че посоченото нарушение се намира в пряка причинно – следствена връзка с настъпилото ПТП и вредоносните последици от него, поради което и

при евентуална доказаност на исковата претенция, определеното от съда за справедливо обезщетение следва да бъде намалено наполовина заради наличието на принос. Твърди, че ищцата е допринесла ПТП, като е управлявала МПС с превишена и несъобразена с пътните условия скорост, както и, че ПТП не би настъпило ако тя не бе допуснала това нарушение. В отговора са изложени съображения свързани с утвърдилото се разбиране при прилагане на изискването за „справедливост“, като неабстрактно понятие, при определяне на дължимото обезщетение, свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, като характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата при които е извършено, времето за възстановяване и др. Възражението си за прекомерност на претендираното обезщетение ответникът основава и на дадените в Постановление №4/25.05.1961г. на Пленума на ВС, разяснения по прилагането на цитирания законов текст, включително изискването за заплащане на обезщетение само при установяване действително претърпените вреди и изискването да бъде взето предвид и социално – икономическото положение на пострадалата към датата на ПТП, и целта на обезщетението да репарира действително претърпените вреди, а не да води до неоснователно обогатяване. Пзовава се на факта, че не са представени доказателства за извършени каквито и да било консултации или прегледи при специалист за справянето с неблагоприятните последици от получената фрактура, в резултат на ПТП – то, липса на твърдения за допълнителни прегледи или консултации с травматолог, сочещо, че възстановителният процес е бил кратък и без никакви усложнения и нужда от последващо лечение. Със същите съображения се оспорва и претенцията за заплащане на лихва. Искането за заплащане на лихва с начална дата от 07.01.2021г. се оспорва и поради факта, че данни за банкова сметка ищцата не е била посочила в извънсъдебната си претенция видно от уведомление изх.№2442/19.05.2021г., което съгласно ал.380, ал.3 от КЗ „непредставянето на данни за банковата сметка от страна на лицето по ал.1 има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по чл.409“. Счита, че доколкото е дължима лихва, то тя е дължима, считано от датата на подаване на исковата молба в съда. Във връзка с искането за задължаване на ответника да представи застрахователната полица, удостоверяваща задължителната застраховка „гражданска отговорност“ се изтъква факта, че ответникът не оспорва наличието на такава обвързаност. В отговора на исковата молба са посочени следните доказателства: свидетелски показания в лицето на свидетеля АН. Л. ИВ., ЕГН *****, с адрес гр.Кюстендил, ул.“Ц.Б.“ №60, с показанията на който да бъдат разяснени факти, свързани с механизма на ПТП, скоростта на движение, пътната обстановка, натовареността на движението и поведението си и това на г-жа М., в качеството си на водач и собственик на л.а марка“ФИАт“, модел „Панда“, с рег.№ ***, преди и по време на ПТП-то. При неоткриване на посоченото лице на адреса се иска справка в регистъра за установяването му. Поставени са въпроси за допълване предмета на поисканата от ищцата СМЕ и СТЕ. Сочи се като доказателство цялата документация по образуваното по случай административно наказателно/досъдебно производство по представения КП за ПТП с пострадали лица №1139р-129/08.01.2021г. по описа на Од на МВР – Кюстендил, а при неуважаване на това

искане се прави искане за снабдяване на ищеца със съдебно удостоверение, което да послужи пред РУ Кюстендил, въз основа на което ответникът да се снабди със същите документи. В отговора се съдържа искане за постановяване на решение, с което предявения иск да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан, като бъдат присъдени направените разноски, в това число и за адвокатско/юрисконсултско възнаграждения. В условията на евентуалност се поддържа становище за неоснователност на иска по размер. При неявяване на представител на ответното дружество в първото с.з. се иска постановяване на неприсъствено решения и прекратяване на производството по делото, както и искане за разглеждане на делото в отсъствие на представител на ответника за първото с.з. Отговорът е придружен с препис и пълномощно.

С молба вх. №927/27.08.2021г. подадена от С.К. Н., адв. пълн-к на А.М. гр.София, бул.“М.“ №12, ет.3 по делото е представено ксерокопия от решение №34/13.07.2021г. на Районен съд Кюстендил III състав по АНД №20211520200723, с което водачът АН. Л. ИВ. е признат за виновен за настъпване на процесното ПТП.

Съдът след като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните по отделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Според констативен протокол за ПТП с пострадали лица, рег. №1139р-129/08.01.2021г. е, че на 07.01.2021г. около 16:10ч. в гр.Кюстендил е настъпило ПТП, с участници- участник 1 ППС с рег. № *** марка „Рено“, модел „Еспейс“, управляван от АН. Л. ИВ. и участник 2 ППС с рег. № ***, марка „Фиат“, модел „Панда“, собственост на АН. М. М. управляван от същата. Като причина за настъпилия инцидент се сочи обстоятелството, че при завиване на ляво, участник 1 отнема предимството на насрещно движещият се направо У2. За инцидента е съставен АУАН серия АА, №106 799 от 07.01.2022г.

В същия ден е извършен оглед на местопроизшествие от разследващ полицай при РУ-МВР Кюстендил, по повод съобщение до длъжностно лице за възникнало ПТП на кръстовище, образувано от ул.“М.“ и ул.“****“. Огледът е извършен в сумрак, влажно време, ел.осветление улично. Описано е състоянието на пътната настилка и наличната маркировка. Описано е положението на автомобилите на пътното платно, в момента когато мястото е посетено от компетентния орган – разположението им един спрямо друг, точното местоположение на автомобилите. Отражено е, че по пътното платно се наблюдават множество парчета от пластмаса и стъкла от двата автомобила и следните щети по автомобилите: за Еспейса – силно деформирана в предната част – десен калник, десен фар, преден капак, предна броня, радиатор, мигач и др. За лек автомобил марка „Фиат“ – силно деформирана в предната част, в отсечка на двигателя предна броня, решетка, радиатор, фарове, мигачи, преден капак, предни калници, отворен аеробег и др. Изготвена е скица и са изготвени „снимки“ – част от материалите по приложеното ДП №23/2021г., след приключване на което с Постановление от 23.06.2021г. на прокурор в Районна прокуратура – Кюстендил внесено с предложение обвиняемият А.И. да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл.78а от НК.

С решение №34/13.07.2021г. на Кюстендилският районен съд, обвиняемият А.И. е

признат за виновен, за това, че на 07.01.2021г. около 16:10ч., в гр.Кюстендил, на кръстовището образувано от ул.“М.” и ул.“Шести септември“, при управление на МПС – лек автомобил, марка „Рено“, модел „Еспейс“ с рег.№КН 0386 АТ е нарушил правилата за движение по пътищата, установени в чл.37, ал.1 ЗДП – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на нерелсово превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“, а именно : движийки се в посока от ул.“Р.”, към ул.“****” не пропуска насрещно движещият се по ул.“М.” в посока ул.“Р.” лев автомобил марка „Фиат“, модел „Панда“, с рег.№*** – управляван от АН. М. М. от с.Ваксево, и с това по непредпазливост е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в трайно затрудняване на движенията на ляв долен крайник, вследствие на фрактура на малкия пръст на лява подбедрица – престъпление по чл.343, ал.1 б.“б“, пр.2 във вр.с чл.342, ал.1 пр.3 НК.На основание чл.78а от НК А.И. е освободен от наказателна отговорност, като му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.Обвиняемият е лишен от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, като се приспадне времето през което е бил лишен от това право по административен ред, а именно от 07.01.2021г.

С оглед изясняване на причините за инцидента по делото е допусната съдебна – автотехническа експертиза.Разпитан е свидетеля Анатоли Петров.

Със заключение на вещото лице М. В. Й. – специалист „технология и управление на транспорта“ по делото бе изяснено, че към момента на настъпване на инцидента към 16:10ч. – в светлата част на денонощието, времето е било с дневна светлина и добра видимост, пътната настилка суха, времето ясно, без намаление и ограничение на видимостта.Около мястото на съприкосновение между двете превозни средства са открити – леви габарити, множество парчета от пластмаса и стъкла.Автомобилът управляван от пострадалата, се е движел по бул.“М.”, в посока от магазин „Кауфланд“ към железния мост.При забраняващ сигнал на светофарната уредба – немигаща светлина с жълт цвят(внимание, спри) водачът на МПС вместо да спре преди пешеходната пътека или на линията, на която е поставен светофарът (стоп линия не е очертана) навлиза в кръстовището, образувано от пресичането на едно ниво на бул.“М.” и ул.“—ти септември“ и ул.“****“, като в зоната срещу ресторант „Рибката“ настъпва ПТП.Управляваният от А.М. автомобил се е движел със скорост 50 км/ч, а управляваният от А.И. автомобил се е движел със скорост 44 км/ч, при опасна зона за спиране и на двата автомобила 24.40 м., съществуваща възможност при възприемане на насрещния автомобил да спрат и липса на такива действия.Хоризонталната пътна маркировка е изпълнена като постоянна, в бял цвят, видима и ясно различима, създаваща организация на движението, чрез разделяне на платното за движение на пътни ленти и информиране на участниците в движението за възможността за избор на посока за движение, с която се ограничават острови върху платното .С надлъжна маркировка, състояща се от единична непрекъсната линия – М1 и единична прекъсната линия – М3, е очертана граница на пътното платно и пътните ленти за различните посоки на движение , а с М3 – граница между съседните пътни ленти. С напречната, състояща се от „Стоп- линия“ – М6“пешеходна пътека“ – М8-2 и „велосипедна пътека“- М9, съответно се определят

местата, където водачите са длъжни да спрат при наличие на пътен знак БЗ – път с предимство и в двете посоки на бул.“М.“ и пътен знак Б1“Пропусни движещият се по пътя с предимство“ и в двете посоки на бул.“М.“. Другата пътна маркировка се състои от „стрелки за указване на посоката(посоките) на движение – М10, и „коси успоредни линии“ – М15, с които се указват задължителната посока на движение от съответната пътна лента и са обозначени площи, забранени за движение на пътни превозни средства. Водачът А.И. според експерта при забраняващ сигнал на светофарната уредба е следвало да спре преди стоп – линията, преди пешеходната пътека или преди линията, на която е поставен светофарът, когато стоп линията и светофарната уредба не са очертани, навлиза в кръстовището, образувано от пресичането на едно ниво на бул.“М.“, ул.“****“ и ул.“****“, предприема маневра“ завои на ляво“, не е пропуснал автомобилът управляван от пострадалата(не е ясна причината за това). Водачите на двата автомобила са допуснали едно и също нарушение – при сигнал на светофарната уредба (немигаща светлина с червен цвят „- преминаването е забранено) ,водачите не спират, всеки един от тях не се съобразява с движението на останалия, в резултат на което настъпва сблъсък. Към момента на настъпване на инцидента не са били налични обстоятелства, които да ограничават видимостта. В платното в което се е движел А.И. има нанесена хоризонтална постоянна пътна маркировка, в бял цвят, видима и ясно различима. С надлъжни единични непрекъснати линии – М1 са очертани пътни ленти, като в тях със стрелки – М10 са указани различните посоки на движение – наляво, направо и надясно. На мястото на ПТП на водача на лек автомобил“ Рено Еспейс“ е разрешена маневра „ляв завои“ Автомобилът управляван от А.М. – четириместен (3+1 места), лек автомобил „Фиат“, модел „Панда“ е бил фабрично оборудван с триточкови обезопасителни колани за всички места. М. е бил с поставен обезопасителен колан, тъй като въздушната възглавница пред нея се е задействала(отворен аербег). Използването на предпазен колан, предотвратява придвижването на намиращите се в автомобила хора по инерция и съответно възможното им стълкновение с частите на интериора или с други пасажери, а също така гарантира, че пасажера ще се намира на положение, гарантиращо безопасно отваряне на въздушната възглавница. При инцидент триточковите предпазни колани разпределят равномерно спирачната сила към гърдите, таза раменете, като при движение със скорост над 20км/ч и срещане на препятствие, под действие на придвижването по инерция на тялото на пътника, коланът драстично се изтегля навън, което води до задействане на ключалка, която блокира по нататъшно разгъване на бобината(макарата) с навития колан. Сензорите в автомобила подават информация на специално устройство, което измерва рязкостта на удара, определена от степента на намаляване на скоростта на движение (акселерометър). Системата задейства въздушната възглавница по посока на удара. Ако седалката е празна или обезопасителния колан не е поставен, въздушната възглавница пред нея не се задейства. При аварийно спиране специалният дизайн на предпазните колани се разтяга и абсорбира енергията, поради това разликата между скоростите на тялото на пътника и купето намалява и натоварването върху човешкото тяло се преразпределя.

Според отразеното в допълнително заключение с вх.№503/09.02.2022г. – в което са разгледани различни видове обезопасителни колани и механизма на действието им, в

конкретния случай е ясно, че А.М. е била с обезопасителен колан, за което свидетелства и отварянето на аербега на автомобила, като конкретния вид, предпазен колан, с който е бил оборудван автомобила и механизма на неговото действие, имат предпазващо действие само по отношение на торса, но не и на крайниците и главата.

В с.з. вещото лице уточнява, че на практика, М. след навлизане в кръстовището не е могла да спре.

Свидетелят А.И. си спомня за инцидента, но не и относно други движещи се в близост превозни средства, не си спомня каква е била пътната маркировка, според него светофарът е светел в зелено, насрещният автомобил се е движел с включени къси светлини, бил навлязъл в кръстовището, когато настъпил удара, обхванал дясната част на неговия автомобил. Не е видял дали водачът на другият автомобил е бил с поставен предпазен колан. Инцидентът станал към 16-17 часа, била пристигнала и линейка.

Според епикриза ,издадена въз основа на ИЗ №140/2021г. в периода 07.01.2021г. - 11.01.2021г. А.М. е била на лечение в МБАЛ „Д-р Никола Василиев“ АД гр.Кюстендил, проведено е лечение – оперативни процедури на таза и долния крайник със среден обем и сложност. Отражена е следната манипулация – под локална анестезия репозиция на фрактурата и поставяне на гипсова имобилизация и липса на усложнения.

Със заключение с вх.№1175/27.09.2021г. на в.л. Е.Л. се установява, че в следствие на ПТП ищцата е получила счупване на латериалния малеол на лявата подбедрица в областта на глезенната става, доказано с рентгенография ,направена в същия ден, веднага след претърпяното ПТП. Под локална(местна) анестезия е направена репозиция на фрактурата и е поставена гипсова имобилизация. При този вид фрактура, пълно възстановяване на счупената кост става за оковло 6-8 месеца, през който период се провежда и раздвижване в областта на засегнатата глезенна става до пълно възстановяване на обема ѝ на движение. От момента на счупването, за около 30 -40 дни е имало силни болки в областта на фрактурата на латералния малеол, които постепенно започват да намаляват до пълно изчезване за около 2-3 месеца. Остават отока и болките в областта на глезенната става, които се задържат от порядъка на около 5-6 месеца, сутрин по – слаби постепенно намаляващи през деня и увеличаващи се с натоварване, като е нужно крайника периодично да бъде повдиган на нивото на тялото за намаляването им. Въпреки пълното заздравяване за срок 6-8 месец; а, винаги остава лека деформация и болки при пипане и движение в същата област и става, като при по – голямо натоварване, както и с възрастта се увеличават и предразполагат към по – ранно образуване на дегеративни промени от обикновено. Вещото лице не е открило медицинска документация за проведени рехабилитационни процедури, за консултация с психолог – с оглед справянето и с текущото психично състояние. Вътреавтомобилна травма е събитие при което уврежданията от този вид могат да настъпят. Увреждането е настъпило при натискане на педалите от пострадалата, представлява счупване на външната част на глезена, не са регистрирани допълнителни оплаквания, за период от 8-9 месеца има повече болки, като уврежданията биха настъпили независимо от това, че ищцата е с обезопасителен колан или не. Описаните в исковата молба

и медицинската документация увреждания, съответстват на фрактура на малък пищял на лява подбедрица.

Свид.И.Г. познава пострадалата, като нейн ръководител в Дом за възрастни хора с физически увреждания, "Ильо Войвода" от около 10 години. Знае, за ПТП, станало в началото на м. януари, петък, дата 7-ми около 16:30-17:00ч. По телефона била уведомена от спешен център, че е станала катастрофа, в която участник е директора на дома, било и съобщено, че пострадалата била дезориентирана на мястото на катастрофата, както и след закарването и в приемно, не е могла да си намери документите, не е могла да реагира нормално на нещата. По – късно разбрала, че при прегледа е установена фрактура на долен крайник. Била посетила шефката си в болницата. В период от 2-3 седмици след инцидента, тя се върнала на работа, но в тежко, увредено състояние. Кракът и стоял неподвижен, седяла на бюрото с крак повдигнат на едно шкафче и почти не е извършвала никакви движения из дома, за разлика от обикновеното, когато тя постоянно се е движела в сградата на Дома. Движенията ѝ били трудни, ограничени, свързани с ползване непременно на асансьор. Използвала е помощни средства за придвижване (патерици) до край на месец май, първоначално две, а по късно една. На работното си място ползва чехли, свидетелката е видяла, че в областта на глезена, от подбедрицата надолу е налице оток, обхващащ и ходилото леко. След май месец също са били видимо затруднения при придвижването ѝ, пострадалата се държи за парапета на стълбите, като се качва.

До ЗАД "Далл бог живот и здраве" АД е отправено искане за заплащане на застрахователно обезщетение, в качеството му на задтравховател, по задължителна застраховка „гражданска отговорност“, на управления от И. автомобил. Искането е регистрирано с вх. №723/19.02.2021г. Наличието на договор за задължителна застраховка „гражданска отговорност“ е признато от съда за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелство, като страните са посочили, че възпросната застраховка е – договор за застраховка „гражданска отговорност“, за който е съставена застрахователна полица BG/30/120003084906, със срок на валидност от 04.11.2020г. до 03.11.2021г. В искането са посочени имената на пострадалата, телефон за връзка, като приложение е описан констативен протокол за ПТП, епикриза и адв. пълномощно.

С уведомление изх. №2442/19.05.2021г. застрахователят уведомява пострадалата, че не са представени достатъчно доказателства за установяване на причинно – следствена връзка, вида и естеството на уврежданията. Посочено е, че уведомлението не отговаря на изискването по чл.380 КЗ – за предоставяне на пълни и точни данни за банкова сметка.

С оглед на изложените в исковата молба фактически обстоятелства и формулирания петитум съдът приеме, че е налице валидно сезиране за произнасяне по иск с пр. основание чл.432, ал.1 вр. с чл.477, ал.1 и чл.493, ал.1 т.1 от КЗ – иск на увредено срещу застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за причинените на ищеца, като увредено трето лице, неимуществени вреди вследствие на телесно увреждане настъпило при използването на застрахованото моторно превозно средство по време на движение,

Ищецът е представил претенция за заплащане на застрахователно обезщетение отправена до ответното дружество, преди предявяване на иска, регистрирана с вх.№723 от 19.02.2021г., този документ не е оспорен от ответника, с изключение непосочването в същия на банкова сметка по която да бъде изплатена сумата, по този начин е доказано изпълнение на изискването по чл.380, ал.1 КЗ обуславящо допустимост на предявения иск.Аргументите на ответника за неоснователност на иска основаващи се на непосочване на банковата сметка в отправената претенция не са относими към преценката за допустимост на иска.Непредставянето на данни за банковата сметка от страна на лицето по ал. 1 има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по [чл. 409](#), както става ясно от разпоредбата на чл.380, ал.3 КЗ.

Съгласно чл.432, ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на [чл. 380](#).

Според чл.429, ал.1 т.1КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.Според ал.3 застрахователното обезщетение по ал. 1 се включват и: 1. пропуснати ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от непозволено увреждане;2. лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал. 3. В ал.3 е посочено, че лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на [чл. 430, ал. 1, т. 2](#) или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

Съгласно пар.1 т.5 от КЗ "Вреда" е неблагоприятна промяна чрез засягане, накърняване или унищожаване на човешко благо – имущество, права, телесна цялост, здраве и психическо състояние.

Съгласно чл.477, ал.1 КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата.

Съгласно чл.51, ал.1 ЗЗД обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, а според чл.52 ЗЗД – размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост.

При задължение от непозволено увреждане каквото несъмнено е налице при настъпили

в резултат, на управление на МПС в нарушение на правилата за движение по пътищата неимуществени вреди, деликвентът дължи лихви за забава и се смята в забава без покана – чл.84, ал.3 ЗЗД.

В Постановление №4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС се съдържат разяснения относно прилагането на нормата на чл.52 ЗЗД, като е посочено, че понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица друго обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. Като нарушение на чл.52 ЗЗД в Постановлението е посочена практиката на съдилищата, които се задоволяват в мотивите към присъдите и решенията да посочат, че обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост, без да изтъкнат обстоятелствата, които обосновават присъдения размер. Това нарушение на [чл. 52 ЗЗД](#) довежда до разноречива практика относно размера на неимуществените вреди и до големи различия между присъдените размери по различни дела за съвсем сходни случаи, които различия не всякога могат да бъдат коригирани от второинстанционния съд.

При задължение от непозволено увреждане каквото несъмнено е налице при настъпили в резултат, на управление на МПС в нарушение на правилата за движение по пътищата неимуществени вреди, деликвентът дължи лихви за забава и се смята в забава без покана – чл.84, ал.3 ЗЗД.

Постоянна съдебна практика на ВКС е формирана във вр. с критериите за определяне на съотношението между приноса на пострадалия и този на делинквента, като според ППВС № 17/63 ги решения на ВКС по [чл. 290 ГПК](#): № 137 от 20.11.2020 г., по т. д. № 1`775/2018 г. на II т. о., № 206, по т. д. № 35/ 2009 г. на II т. о., № 98 от 24.06.2013 г., по т. д. № 596/12 г. на II т. о., № 151 от 12.11.2010 г., по т. д. № 1140/11 г. на II т. о., № 169 от 02.10.2013 г., по т. д. № 1643/12 г. на II т. о., № 16 от 04.02.2014 г., по т. д. № 1858 /13 г. на I т. о., № 92 от 24.07.2013 г., по т. д. № 540/12 г. на I т. о., № 18 от 17.09.2018 г., по гр. д. № 60304/2016 г. на ВКС, IV г. о. и мн. др., за да бъде редуцирано дължимото на пострадалия от деликт обезщетение за обезвреда по правилото на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#), приносът му следва да бъде надлежно релевиран в процеса чрез защитно възражение и да бъде доказан при условията на пълно и главно доказване от страната, която го твърди. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) не може да почива на предположения, а следва да се основава на категорично доказани конкретни действия или бездействие на пострадалия, с които той обективно да е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. За да се приеме правнорелевантен принос, не е достатъчно увреденият да е благоприятствал настъпването на отрицателния резултат, но е

необходимо и каузално да го е обусловил. На следващо място, основание за намаляване на обезщетението по силата на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) би могло да бъде и противоправно поведение на увредения, при което се нарушава императивна правна повеля - забраняваща или заповядваща правна норма. Накрая, обезщетението за вреди би следвало да се намали и когато без да е нарушил правна норма, пострадалият съпричинява увреждането, като не полага дължимата грижа към себе си, не проявява нужното внимание, изискуемо или предполагаемо според неписаните житейски правила (решение № 312 от 25.05.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1839/2008 г., II г. о.).

Определеното обезщетение за обезвреда в хипотезата на предявен пряк иск срещу застрахователя на гражданската отговорност на деленквента се редуцира на основание [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) въз основа на извършена от решаващия съд комплексна преценка на степента в която действията на делинквента са допринесли, степента на тяхната обективна вредоносност, като това намаляване трябва да отразява размера на участието на пострадалия в причиняването на общата вреда.

Отговорността на застрахователя по договор за застраховка „гражданска отговорност“ е обусловена от доказаност на следните обстоятелства: наличието на противоправно действие/ бездействие свързано с използване на МПС, в резултат на което са причинени вреди на третото лице, вида и характера на настъпилите вреди и естествено наличието на договор за застраховка от този тип. Доказателствената тежест за установяване на посочените обстоятелства е на ищеца. В тежест на ответника по предявения иск е да докаже въведените в процеса правоизключващи, правопогасяващи и правоотглагощи възражения, в случая възражението за съпричиняване и обстоятелствата, с които свързва възражението си за нисък интензитет на претърпените от ищеца неблагоприятни последици от увреждането.

В случая по делото е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че съществува валиден договор за застраховка „гражданска отговорност“, за който е съставена застрахователна полица №BG/30/120003084906, със срок на валидност от 04.11.2020г. до 03.11.2021г. , относно МПС „Рено Еспейс“ с рег.№*** когато при управление на този автомобил от А.И., на 07.01.2021г., около 16:10ч. в гр.Кюстендил, на кръстовището образувано от ул.“М.“ и ул.“6-ти септември“, в нарушение на правилата за движение по пътищата, съгласно чл.37, ал.1 ЗДвП – „при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне, насрещно движещите се пътни превозни средства“, а именно: движейки се от посока от ул.“Ракомвски“ къмв ул.“=ти септември“не пропуска насрещно движещият по ул.“М.“ в посока ул.“Р.“ лек автомобил марка „Фиат“, модел „Панда“, с рег.№ *** – управляван от АН. М. М. от с.Ваксево, с което по непредпазливост ѝ е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в трайно затрудняване на движенията на ляв долен крайник вследствие фрактура на малкия пищял на ляво подбедрица .

Няма спор между страните, че посоченото в присъдата пострадало лице е именно ищцата в производството.

На основание чл.300 ГПК - влязлата в сила присъда на наказателния съд е

задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Приема се, че влязлото в сила решение по [чл. 78а НК](#) е задължително за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от това дали то е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. (Решение № 47 от 23.04.2012 г. на ВКС по т. д. № 340/2011 г., I т. о., ТК). В случаите когато с деянието са причинени вреди и те са елемент от състава на престъплението, влязлата в сила присъда, формира сила на пресъдено нещо, поради което е задължителна за гражданския съд (решение № 135 от 13.10.2014 г. по т. д. № 3945/2013 г., I т. о. на ВКС и решение № 22 от 05.05.2011 г. по т. д. № 368/2010 г., I т. о. на ВКС).

С оглед представеното влязло в сила решение по чл. 78а от НК доказано е противоправно поведение на застрахованото лице, виновността на дееца и наличието на причинно следствена връзка между поведението му, изразяващо се в управление на МПС в нарушение на правилата за движение по пътищата и настъпилия вредоносен резултат, като се има предвид и, че според заключението на вещото лице е налице идентичност между увреждането посочено в решението по чл. 78а, описаното в исковата молба и наличната по делото медицинска документация. За противоправно поведение на застрахования свързано с ползването на МПС и настъпили в резултат на това вреди, свидетелстват заключението по назначената съдебно – техническа експертиза, показанията на свид. А.И. – застраховано лице и показанията на свид. И.Г.

Настъпилото увреждане, представлява според заключението на специалист, - „счупване на латериалния малеол на лява подбедрица в областта на глезенна става“, с период на възстановяване до 9 месеца (уточнение в с.з.), с по- силно изразени болки в областта на фрактурата на латериалния малеол, през първите 30-40 дни и пълно изчезване до 30 -40 дни, по силни болки за периода след този до възстановяването, налагащи крайника периодично да бъде повдигнат на нивото на тялото за намаляването им, създаващи предпоставки за нежелани дегенеративни промени по – рано от обикновено, при отсъствие на медицински сведения за настъпили усложнения в хода на оздравителния процес, обусловили допълнителни изследвания и консултации за проведена рехабилитация. Увреждането е било съпроводено с извършена оперативна интервенция – за поставяне на гипсова имобилизация т.е без винтове , болничен престой за срок от 4 дни, ползването на помощни средства за придвижване – патерица. Около 2-3 седмици след инцидента пострадалата на възраст 51 години се е върнала на работа, движейки се трудно, като до края на м. май е ползвала патерици, първоначално две а после една. Няма данни за ползвана специализирана медицинска помощ във връзка с преживяния стрес. Ясно е, че затрудненията в придвижване на пострадалата, зависимостта от други хора в ежедневните битови дейности, безспорно води до отчаяние, притеснения.

Като има предвид, характера на увреждането, обстоятелствата при които то е настъпило (причинено по непредпазливост) и възрастта на ищцата съдът намира, че справедливо обезщетение за понесените от нея неимуществени вреди от увреждането е

обезщетение в размер на 13 000 лева. При определяне на обезщетението съдът взе предвид факта – на накръняване цялостта на крайник , за възстановяване от който са били необходими 8-9 месеца, през първите 5 от които тя е имала сериозни трудности за придвижване, настъпило възстановяване и обстоятелството, че увреждането създава условия за нежелани дегенеративни промени, настъпващи по – рано от обичайното от една страна и от друга, че усложнения в хода на възстановителния процес и никакви специални мероприятия, представляващи допълнителен източник на стрес, болка или неудобства не са установени.

При преценка възраженията на ответника за съпричиняване на увреждането, поради нарушение на изискванията на чл.137а ЗДвП за поставяне на обезопасителен колан, управление на МПС с превишена и несъобразена с пътните условия скорост, съдът приема, че е налице съпричиняване, в размер на 10%, обосноваващо намаляване на определеното обезщетение именно с такъв размер. Съгласно чл.137, ал.1 ЗЗД - водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. В случая по делото е установено, че ППС в което е пътувала пострадалата е било оборудвано с обезопасителен колан, но също така експертите, са категорични, че ползването или не на обезопасителен колан в случая не рефлектира върху възможността за настъпване на увреждането, поради това, че се касае за увреждане засягащо крайниците при контакт с педалите и липсват индикации, че според механизма на функциониране на предпазния колан и мястото на увреждането, наличието или отсъствието на такъв има отношение към увреждането – следователно това възражение е неоснователно.

От заключението на експерта Й. е видно, че управляваният от Методиева автомобил се е движел, в съответната лента от пътното платно, образуващо бул.“М.“, при налични знаци „Пропусни движещите се по път предимство“ в двете посоки на бул.М. и знак „Път с предимство“ Б3 за двете посоки на ул.“***“, и ул.“****“. Знаците са поставени на стълбове, на която е монтирана светофарна уредба, която към момента на ПТП е в режим на забраняващ сигнал – немигаща светлина с жълт цвят.

Съгласно чл.47 ЗДвП -водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство. В случая пострадалата се е движела със скорост в рамките на допустимата съгласно закона. Тя е следвало да пропусне движещите се по пътя който пресича превозни средства, доколкото този път е бил означен, като път с предимство и за което е имало предупреждение, чрез съответния знак от групата Б- Б1 "Пропусни движещите се по пътя с предимство", Б2 "Спри! Пропусни движещите се с предимство!" и Б3 "Път с предимство" (чл.51, ал.2 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци) - "Предимство" е правото на един участник в движението да премине преди друг през дадено място от пътното платно – пар.1 т.48 от ППЗДвП). При движението на двете превозни средства по ул.“М.“ в насрещни посоки, именно застрахованият е следвало да пропусне движещата се срещу него пострадала, при задължение и на двамата да пропуснат движещите се по пътя, който

пресичат и мигаща светлина с жълт цвят, на светофарната уредба, значението на която е съгласно [чл. 37 ППЗДвП](#) ги приканва да бъдат внимателни - чл.37 от ППЗДвП - жълта мигаща светлина, подавана от пътен светофар или от друго устройство, означава "Внимание!". Водачите и пешеходците могат да продължат движението си, но са длъжни да бъдат внимателни и предпазливи. Съгласно чл.3т.1 от ППЗДвП участниците в движението са длъжни: да спазват правилата за движение. При движение със скорост 50 км/ч. (допустима за населено място – предвид разпоредбата на чл.21 ЗДвП, предупреждението за внимание очевидно не е взето предвид, при нормална скорост за движение 50 км/ч и предупреждение за внимание – естествено и логично е скоростта да бъде намалена, което предвид заключението на вещото лице, сочи и на съществуваща възможност нежеланото съприкосновение между двата автомобила да бъде предотвратено – следователно ищцата също има принос за увреждането, който съдът определя на едва 10% предвид по – високата степен на строгост на правилото което задължава ответника, не просто да бъде внимателен а да спре, за да може завиващият в ляво автомобил да премине – чл.37, ал.1 ЗДвП (при завиване наляво в друг път водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства“.

Определеното обезщетение от 13 000 лева (ищцата след 2-3 седмица е била работоспособна, изпитвайки затруднения в придвижването си) съдът ще намали с 10% и определя на 11 700 лева. (наранявания на глезена – със сходна и по – висока тежест и определени обезщетения - решение № 262979 от 12.05.2021 г. на СГС по гр. д. № 15976/2019 г., Решение № 6967 от 8.11.2018 г. на СГС по гр. д. № 14055/2016 г., решение № 241 от 22.03.2021 г. на САС по в. гр. д. № 3035/2020 г., решение № 1472 от 30.11.2020 г. на САС по в. гр. д. № 2573/2020 г., решение № 1480 от 1.06.2019 г. на САС по в. гр. д. № 484/2018 г. и мн. др).

На основание чл.86, ал.1 ЗЗД вр. с чл.429, ал.1 т.2 КЗ сумата е дължима ведно със законната лихва, с начален момент от датата на подаване на исковата молба в съда - 18.06.2021 г., с оглед разпоредбата на чл.409 КЗ вр. с чл.380, ал.3 КЗ. Застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по [чл. 405](#) освен в случаите на [чл. 380, ал. 3](#) (Непредставянето на данни за банковата сметка от страна на лицето по ал. 1 има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва по [чл. 409](#) - застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по [чл. 405](#) освен в случаите на [чл. 380, ал. 3](#)).

С оглед изхода от спора и на основание чл.78 ГПК, страните взаимно си дължат разноси, съразмерно на уважения - отхвърлен размер на претенциите, като дължими са сумите, както следва: на адв.Н. адв.възнаграждение на основание чл.38, ал.2 Закон за адвокатурата в размер 881.00 лева, на ответника - част от заплатен депозит за в.л. 150.00 лева, съответстваща на 91.50 лв.

За присъждането на разноси в хипотезата на чл.38, ал.2 ЗА, следва да бъде установено, че оказаната правна помощ е безплатна на някое от предвидените основания в

чл.38, ал.1 ЗА. Съгласно чл.38, ал.2 от ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.2 ЗА. За присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 ЗА. пред съответната инстанция, е достатъчно по делото да е представен договор за правна защита и съдействие - такъв се намира на л.8 от д, в който да е посочено, че упълномощения адвокат оказва безплатна правна помощ на някое от основанията по т.1-3 на чл.38, ал.1 ЗА, като не е необходимо страната предварително да установява и доказва съответното основание за предоставяне на безплатна правна помощ, нито пък съдът е длъжен да установява това обстоятелство /в този смисъл срвн. определение № 138 от 12.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 2679/2019 г., IV г. о., ГК, “когато е представен договор за правна защита и съдействие за предоставяне на безплатна правна помощ по чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв. за процесуално представителство по граждански дела с определен интерес, възнаграждението се определя с оглед уважената част на иска (по арг. от чл. 38, ал. 2, изр. 1 ГПК, т. е. ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси) на основание чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения“. В конкретния случай, дължимото адвокатско възнаграждение за процесуално представителство е определено по чл. 7, ал. 2, т. 4).

На основание чл.78, ал.8 ГПК застрахователното дружество следва да заплати по сметка на КнОС държавна такса възлизаща на 468.00 лв и 58.50 лв. за възнаграждение на вещо лице.

На основание чл.77 ГПК дружеството следва да внесе по сметка на съда суми за разноси, за което е бил задължен но не са внесени в определения срок 150.00 лева - възнаграждение за съдебно медицинска експертиза, 630.00 лева част от дължимо възнаграждение 780.00 лева за съдебно техническа експертиза при внесени 150.00 лева.

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД“ДАЛЛ БОГГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1, ЕИК *** на основание чл.432, ал.1 КЗ вр. с чл.477 и и чл.429, ал.1 КЗ да заплати на А.М. М. ЕГН ***** от с.Ваксево, ул.“К.“№23 сумата 11 700 лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищцата неимуществени вреди, вследствие на телесни увреждания – изразяващи се в счупване на латериалния малеол на лява глезенна става,настъпили в резултат на ПТП, станало на 07.01.2021г. около 16:10ч. в гр.Кюстендил,на кръстовището което образуват ул.“****” и ул.“М.” както и за заплащане на законната лихва

върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 18.06.2021г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявеният от А.М. М. ЕГН ***** от с.Ваксево, ул.“К.“№23 срещу ЗАД“ДАЛЛ БОГГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1, ЕИК *** иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ вр. с чл.477 и чл.429, ал.1 ГПК в частта му за сумата над 11 700 лева до 30 000 лева, представляваща обезщетение за понесените от нея неимуществени вреди- болки и страдания и психически стрес, вследствие на телесни увреждания – изразяващи се в счупване на латериалния малеол на лява глезенна става,настъпили в резултат на ПТП, станало на 07.01.2021г. около 16:10ч. в гр.Кюстендил,на кръстовището което образуват ул.“****” и ул.“М.”, както за заплащане на лихва върху тази сума, за периода от 07.01.2021г. до 18.06.2021г.

ОСЪЖДА ЗАД“ДАЛЛ БОГГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1, ЕИК *** да заплати по сметка на Кюстендилския окръжен съд - държавна такса възлизаща на 468.00 лв и 58.50 лв. за възнаграждение на вещо лице.

ОСЪЖДА ЗАД“ДАЛЛ БОГГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1, ЕИК *** на основание чл.77 ГПК да внесе по сметка на съда суми за разноси, за което е бил задължен но не са внесени в определения срок 150.00 лева - възнаграждение за съдебно медицинска експертиза, 630.00 лева част от дължимо възнаграждение 780.00 лева за съдебно техническа експертиза.

ОСЪЖДА ЗАД“ДАЛЛ БОГГ ЖИВОТ И ЗДРАВЕ“ АД гр.София, бул.“Г.М.Д.“№1, ЕИК *** на основание чл.38, ал.1 ЗА да заплати на адв.С.К. Н. - К., гр.София, бул.“М.”№12, ет.3, адв.възнаграждение възлизащо на 881.00 лева.

Решението подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 2- седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____